

***Mig sol groc* de Chimamanda Ngozi Adichie**

12 febrer 2024

Biografia i obra:

Va néixer el 1977 a Nigèria, es va criar en una família d'ètnia igbo, el pare professor d'Universitat i la mare també treballava a la Universitat com a secretària. Va passar la seva infància a Nsukka, seu de la Universitat de Nigèria.

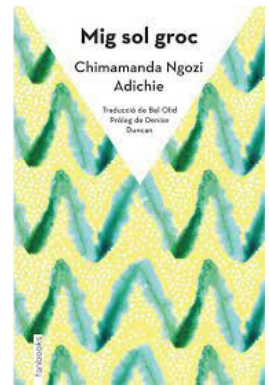
Va iniciar els estudis de Medicina i Farmàcia a Nigèria, però obté una beca i marxa als EEUU, Filadèlfia, i allí va estudiar Comunicació i Ciències Polítiques; el 2001 completa la llicenciatura amb la distinció *summa cum laude*. També va cursar un màster sobre Escriptura Creativa i un altre sobre Estudis Africans.

El 2003 va publicar la primera novel·la *La flor púrpura* molt ben rebuda per la crítica i per la que més tard va obtenir el reconeixement Commonwealth Writers' Prize. L'acció de la seva segona novel·la, *Mig sol groc*, el 2006, fa referència a l'efímera vida de la República de Biafra, i la consegüent Guerra Civil, que va suposar la matança de molta població d'ètnia Igbo. Va ser guardonada amb Orange Prize for Fiction (Premi Taronja de Ficció). El 2009 va publicar una col·lecció de relats breus titulada *Algo alrededor de tu cuello*. El 2013 va sortir la seva novel·la *Americanah* seleccionada pel New York Times com un dels 10 millors llibres de l'any, on retrata les vides de nigerians que viuen pel món. Més tard va publicar dos assaigs *Todos deberíamos ser feministas* i *Querida Ijeawele* pels que ha rebut crítiques molt positives i se la valora com una veu de referència del feminisme actual. En època de pandèmia escriu un assaig *Sobre el duelo*, una reflexió per la pèrdua d'un ésser estimat. El 2023 publica *El pañuelo de mamá*, dedicat als més petits on ensenya la importància dels vincles familiars.

Chimamanda s'ha convertit en una líder d'opinió sobre com aconseguir la igualtat de gènere, superar el racisme i altres formes de discriminació, per tot això figura entre les 100 persones més influents del món per la revista Time. Ha rebut premis i títols honorífics de diverses universitats

PARLEM DE L'OBRA

L'autora ens endinsa en la Nigèria dels anys 60, la que va des de la seva independència del Regne Unit fins a la guerra civil de finals de la dècada. Adichie defuig d'una estructura lineal i aposta per fer que el lector es mogui entre dos marcs temporals. En una primera part coneixerem els personatges: L'*Ugwu*, que comença a treballar de servent a la casa d'un professor universitari a *Nsukka*, *Odenigbo*; a la xicota de l'*Odenigbo*, l'*Olanna*, que després d'estudiar a Londres vol instal·lar-se amb ell, tot i que la família d'ella preferiria que es quedés a Lagos i fes un bon casori, aprofitant que estan ben connectats amb el poder i que la noia és guapa. També coneixerem en *Richard*, un britànic que està a Nigèria disposat a escriure un gran llibre, encara que no té gaire idea sobre què, i a descobrir el país, fins i tot aprendre igbo (una raresa entre blancs). Tot i que comença una relació amb una britànica ràpidament la deixa i en comença una altra amb la *Kainene*, germana de l'*Olanna*. Al principi tots semblen més o menys afortunats amb la vida que tenen.

La segona part del llibre, es situa a finals dels seixanta, quan esclata la guerra. Els nostres personatges són majoritàriament igbo, això, en zones de majoria haussa, és una condemna a una mort horrible. Un conflicte tribal, que deriva en un genocidi, que porta a la independència de Biafra.

La història del final de la dècada és ben diferent, ha esclatat la guerra civil després que la regió del sud-oest del país, Biafra, hagi declarat la seva independència. Acusen el govern de frau electoral i de no controlar les matances entre grups ètnics, però aquest govern no està disposat a renunciar a una regió que té molta riquesa mineral i pous de petroli. Durant tres anys, la guerra de Biafra va ser clau en la creació de l'organització Metges Sense Fronteres. L'autora posa el focus en aquesta guerra i mostra els efectes de la fam, la por als bombardejos primer i després la relativa indiferència.

Chimamanda a part del feminisme, que ho amara tot, tracta també sobre les relacions entre homes blancs i nigerianes negres. Una relació desigual, més d'amistançades que no pas una relació normal i sana, una conseqüència més de la mentalitat colonitzadora i bàsicament racista de considerar els nadius poc més que animals. Però el més interessant, en termes literaris, és veure com retrata com canvia la vida dels personatges. Més encara, com canvien les seves actituds.

La riquesa del llenguatge, les expressions o paraules amb altres idiomes (ètnies). Les relatives al món de la cuina i a la manera de menjar. Sense oblidar la riquesa de costums: religiosos, socials, anímics. Per tot això pensem que *Mig sol groc* és un llibre molt recomanable encara que només sigui per endinsar-nos una mica a l'Àfrica, un país que demana una oportunitat.